

Engerds

Recent besteedden diverse media weer volop aandacht aan ons programma Open Hiring®, een baan zonder sollicitatiegesprek. Drie nieuwe bedrijven waagden de stap om mensen een kans te geven aan het werk te gaan die alleen hun naam op een wachtlijst te zetten. Als communicatieprofessional ben ik natuurlijk reuzeblij met alle media-aandacht die dit oplevert. Immers, hierdoor gaan hopelijk meer bedrijven zich bij de Open Hiring-beweging aansluiten. En krijgen meer mensen die aan de kant staan, perspectief op werk. En toch ...

En toch ben ik niet onverdeeld gelukkig. Zo vroeg de journalist van een vakblad in de bouw in het interview met Marieke van de Kleij van Kleywegen of er op deze manier 'allemaal uitschot en mensen die van het UWV moeten solliciteren?' binnenkomen. De vraag van de interviewer van radio 1 aan programmamanager Ingeborg Zwolsman was er een in dezelfde categorie: "Wat als iemand een engerd is?"

Dat men zich afvraagt wie er via Open Hiring bij een bedrijf binnenkomt, is logisch. Zelfs de meest sociale werkgevers die gestart zijn, vonden het wegnemen van de mogelijkheid om iemand vooraf te spreken, spannend. Hun opendeurbeleid wordt echter volop beloond met gemotiveerde mensen die graag hun handen voor deze werkgevers uit de mouwen steken. Mensen die teleurgesteld zijn geraakt, omdat zij keer op keer worden afgewezen. Of zoals een van de Open Hiring-werkgevers constateert: "Mensen hebben soms ook geen vertrouwen meer. Denk aan mensen met een lage taalvaardigheid of ouderen. Zij ervaren geen kansen en ook een uitzendbureau zien ze niet als oplossing. Open Hiring is dan voor mensen een manier om weer zelf aan het stuur te zitten."

Media spelen een belangrijke rol als het gaat om beeldvorming rondom werklozen en welke associaties wij bij deze mensen hebben. Zo laat bijvoorbeeld het onderzoek van hoogleraar Communicatiewetenschap Martine van Selm zien dat mediastereotypen over oudere werknemers aantoonbaar effect hebben op individueel niveau en op het niveau van de samenleving. Zo blijkt uit experimenteel onderzoek dat krantenberichten, met daarin oudere werknemers afgeschilderd als vriendelijk en loyaal, maar niet gericht op innovatie, ervoor zorgen dat de lezer minder geneigd is te kiezen voor een oudere werkzoekende als collega. En in jaren waarin het stereotiepe beeld van oudere werknemers zichtbaarder was in het nieuws, werden er volgens hetzelfde onderzoek, meer meldingen gedaan van leeftijdsdiscriminatie.

Er staan nog veel gemotiveerde mensen langs de kant die door allerlei vooroordelen, bewust en onbewust, niet kunnen laten zien wat ze waard zijn. Deze mensen zijn geen uitschot en geen engers, maar mensen die om wat voor reden dan ook niet meer meedoen aan het werkzame leven. Net als ieder ander, hebben journalisten ook hun eigen beelden. Zij zouden zich echter extra bewust moeten zijn van hun invloed op beelden die de lezer vormt. Daarom mijn oproep aan het journaal: veroordelende vraagstelling ... een tandje minder graag.

Je las een blog van: